

หลวงปู่ศุข อภินิหารแห่งศรัทธา

หากกล่าวถึงหลวงปู่ศุขแห่งวัดปากคลองมะขามเฒ่าแล้ว ผู้ที่นิยมสะสมพระเครื่องและเครื่องรางของ
หลังจะรู้จักกันดีว่า ท่านเป็นหนึ่งในภิกษุที่มีวิชาอาคมที่แก่กล้ายิ่งนัก

หลวงปู่ศุข เกิดเมื่อวันจันทร์ เดือน 4 ขึ้น 8 ค่ำ ปีมอก พ.ศ. 2390 ที่บ้านมะขามเฒ่า อำเภอวัดสิงห์
จังหวัดชัยนาท เมื่ออายุครบ 22 ปี ได้อุปสมบทที่วัดโพธิ์บางเอน โดยมีพระครูเขย จนุกสิริ วัดโพธิ์บางเอน
เป็นพระอุปัชฌาย์ หลวงปู่ศุขได้เริ่มร่ำเรียนพระธรรมวินัย วิชาวิปัสสนากัมมัฏฐาน อีกทั้งวิชาอาคมจาก
หลวงพ่อยี่สิบเอ็ด

เมื่อศึกษาเล่าเรียนพอสมควรแล้ว ท่านก็ได้ออกเดินทางแสวงหาที่สงบฝึกวิปัสสนากัมมัฏฐาน และ
ศึกษาวิชาอาคมจากสำนักที่มีชื่อเสียงโด่งดังในสมัยนั้นจนชำนาญ

หลวงปู่ศุขเพียรอยู่ในธรรมเสียหลายปี จนกระทั่งได้ข่าวว่าบิดามารดาซึ่งชราภาพลงตามอายุวัย
เริ่มมีความเจ็บไข้มาเยือนอยู่บ่อยครั้ง ด้วยความเป็นห่วง ท่านจึงได้เดินทางกลับสู่ภูมิลำเนาเดิม โดยมาพัก
อยู่ที่วัดร้างแห่งหนึ่งข้างหมู่บ้าน ชื่อวัดอุ่งทอง ซึ่งเป็นวัดเก่าแก่โบราณที่อยู่ลึกเข้าไปในคลองมะขามเฒ่า หรือ
บริเวณต้นแม่น้ำท่าจีนในปัจจุบัน (ปัจจุบันก็คือ วัดปากคลองมะขามเฒ่า นั่นเอง)

ด้วยสภาพของวัดอุ่งทองในขณะนั้นชำรุดทรุดโทรมมาก เกินกว่าจะบูรณปฏิสังขรณ์ให้กลับคืนมาสู่
สภาพที่ดีได้อีกต่อไป ท่านจึงได้ขยับขยายออกมาที่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา และได้สร้างกุฏิขึ้นครั้งแรกหนึ่งหลัง
ให้พอเป็นที่อยู่อาศัยได้ ต่อมา ชาวบ้านแถบนั้นซึ่งมีความศรัทธาเลื่อมใสต่อท่านเป็นอย่างมากได้ร่วมกัน
สร้างวัดขึ้นมาใหม่ ซึ่งท่านก็ได้จำพรรษา ณ ที่นั่นมาจนท่านมรณภาพ

ที่พึ่งทางใจ

มีผู้กล่าวว่าท่านมีวิชาอาคมเวทย์มนต์เก่งมาก สามารถเสกใบไม้ให้เป็นตัวต่อ ตัวแตน เสกห้วยปลีให้เป็น
เป็นกระต่าย เสกถ่านกล้วยให้เป็นงูได้ รวมทั้งเรื่องราวอภินิหาร ของหลัง คงกระพันชาตรีอีกมากมาย ด้วย
หลวงปู่ศุขเป็นพระที่มีเมตตา จึงมีศิษย์มากมายมาเล่าเรียนวิชาเหล่านี้กับท่าน

นอกจากนี้ ด้วยความที่วัดปากคลองมะขามเฒ่าตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา อันเป็นเส้นทาง
คมนาคมสายหลัก การขนส่งสินค้า ตลอดจนการทำมาค้าขายจะขึ้นล่อง ต้องอาศัยสายน้ำเจ้าพระยาเพียง
แห่งเดียวเท่านั้น เพราะในสมัยนั้นถนนหนทางทางบกยังถูกรุกกันดาร พอตกเพลลาพลบค่ำ พ่อค้าแม่ขาย เรือ
เล็กเรือใหญ่จะมาอาศัยนอนค้างแรมที่แพหน้าวัดของท่าน เพื่ออาศัยบารมีของท่านช่วยป้องกันภัยโจรที่
จะมาประทุษร้ายต่อเลือดเนื้อชีวิตและทรัพย์สิน หน้าวัดของท่านจึงกลายเป็นชุมทางพ่อค้าแม่ขายที่สำคัญไป

โดยปริยาย และนี่ก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ยังเสริมส่งให้เกียรติคุณของท่านแผ่ขยายไปทั่วทุกภาคของประเทศ จนเป็นที่รู้จักกันว่า “หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า”

ครั้งหนึ่ง เสด็จในกรมหลวงชุมพรซึ่งทรงศรัทธาเลื่อมใสในทางมหาพุทธานุภาพอยู่แล้วได้เสด็จประพาสไปในภาคเหนือ ได้แวะมาฝากตัวเป็นศิษย์กับหลวงปู่ศุขเพื่อศึกษาทางมหาพุทธานุภาพ พระองค์เป็นศิษย์ที่มีความรู้ความสามารถได้ศึกษาแตกฉาน จนกระทั่งหลวงปู่เองก็หมดความรู้ จึงได้ให้เสด็จในกรมฯ ไปศึกษาเคล็ดวิชากับหลวงปู่เงิน วัดบางคลาน จังหวัดพิจิตร ต่อ

ถาวรวัตถุทางพุทธศาสนาที่คงเหลือเป็นประจักษ์พยานในปัจจุบันนี้ก็คือ ภาพเขียนฝีมือเสด็จในกรมฯ บนฝาผนังพระอุโบสถ วัดปากคลองมะขามเฒ่า ที่ยังรักษาไว้ได้อย่างสมบูรณ์ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติตอนพระพุทธเจ้าขณะมาร ในกระแสน้ำที่พระแม่ธรณีบีบมวยผมทำให้เกิดอุกกาบาตหลาก พัดพาเอาเทพพระยามารจนพ่ายแพ้ไป เป็นภาพเขียนที่ทางกรมศิลปากรยกย่องว่า เสด็จในกรมฯ ทรงฝีมือในการเขียนภาพเป็นอย่างมาก

ท่านได้รับสมณศักดิ์ เป็นพระครูวิมลคุณากร และเป็นเจ้าคณะแขวง (ปัจจุบันเรียกว่าเจ้าคณะอำเภอ) เป็นองค์แรกของอำเภอวัดสิงห์ (ไม่ปรากฏหลักฐานว่าเมื่อใด) ท่านมรณภาพเมื่อ เดือน 1 ปีกุน พ.ศ. 2466 ไม่ปรากฏวันที่ที่แน่นอน คำนวณอายุได้ 76 ปี

ว่ากันว่าครั้งหนึ่ง หลังจากที่ท่านได้มรณภาพไปแล้ว เคยมีคนสมคบคิดกันเอาบานประตูมณฑปจตุรมุขในวัดปากคลองมะขามเฒ่าไปขาย ด้วยดวงวิญญาณของหลวงปู่ศุขผูกพันอยู่กับศาสนาวัดอยู่ที่ท่านสร้างเอาไว้ จึงเข้าประทับทรง สื่อสารผ่านร่างทรง นำพาคณะเดินทางไปยังจังหวัดนครสวรรค์ ลดเลี้ยวเข้าตรอกซอกซอยจนมาถึงเรือกระแชงที่บรรทุกบานประตูมณฑปเพื่อเตรียมขนออกนอกประเทศได้อย่างทันถ่วงที สามารถยัดเอาบานประตูทั้ง 4 บานคืนกลับไปได้ นับเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความอัศจรรย์ใจให้กับบรรดาลูกศิษย์ของหลวงปู่ยิ่งนัก

เรื่องราวอภินิหารของหลวงปู่ นั้น อาจจะยากต่อการพิสูจน์ แต่ที่เราเห็นได้ชัดเจนจากท่านคือ ท่านเป็นพระที่มีเมตตาต่อเหล่าลูกศิษย์ทั้งหลาย เปี่ยมไปด้วยความกตัญญูต่อบิดามารดา และการอุทิศตนให้กับการสืบทอดพระพุทธศาสนา เรื่องราวของหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า นี้ จะเป็นอีกหนึ่งตำนานที่เล่าขานต่อกันไปอีกนานเท่าอนัน